

«Εἷς πρὸς ἓνα πρὸς Ι.Χ.Θ.ΥΝ»

Μεγαλόπνοο καὶ βαρυσήμαντο τό μήνυμα πού χαράσσει ἡ γραφίδα ἑνὸς ἀποστόλου, τοῦ πρώτου ἐπισκόπου τῶν Ἱεροσολύμων, τοῦ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου, τοῦ ὁποίου τὴν μνήμη τιμοῦμε στίς 23 Ὀκτωβρίου. Ἡ Ἐπιστολή τοῦ Ἰακώβου, ἡ ὁποία μέσα σέ δώδεκα διδαχές περιέχει τὴν πρακτικὴ διδασκαλία τῆς χριστιανικῆς ζωῆς, κλείνει μέ τό μήνυμα: «*Εκεῖνος πού θά ἐπιστρέψει ἓναν ἁμαρτωλό ἀπό τόν δρόμο τῆς πλάνης, θά σώσει ψυχή ἀπό τόν θάνατο καί θά καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν*» (Ἰα 5,20).

Τό μεγαλύτερο ἀπό ὅλα τά ἔργα πού ἐπιτελέσθηκαν καί θά ἐπιτελεσθοῦν πάνω στήν γῆ εἶναι ἡ σωτηρία μιᾶς ψυχῆς. Τοῦτο τό ἔργο μόνον ὁ Θεός μπορεῖ νά τό ἐπιτελέσει. Γι' αὐτό ἐνανθρώπησε ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτό ἔπαθε καί πέθανε πάνω στόν σταυρό, γιά νά συγχωρήσει τίς ἁμαρτίες μας καί νά σώσει τίς ψυχές μας. Ὅμως σ' αὐτό

τό θεϊκό ἔργο ὁ Χριστός ζητᾶ καί τῶν ἀνθρώπων τήν συνδρομή, τήν συνεργασία τους γιά τήν σωτηρία ψυχῶν. Στήν ἀπέραντη χορεία τῶν συνεργατῶν τοῦ Θεοῦ καταλέγονται ὄχι μόνο μεγάλοι καί ἐπώνυμοι ἅγιοι, ἀλλά καί πολλοί ἄσημοι χριστιανοί, πού σέ κάθε ἐποχή ἀγωνίσθηκαν νά ὀδηγήσουν ψυχές στόν Χριστό.

Χαρακτηριστική εἶναι ἡ περίπτωση μιᾶς ἀπλοϊκῆς καί ὄχι ἄμεμπτης γυναίκας, τῆς Σαμαρείτιδας. Διακήρυξε στούς συμπολίτες της ὅτι ὁ Ἰησοῦς τῆς ἀποκάλυψε «πάντα ὅσα ἐποίησε» καί τούς κάλεσε νά Τόν γνωρίσουν. Τότε οἱ ἴδιοι ὁμολόγησαν ὅτι «οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτήρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστός» (Ἰω 4,42). Τό ἔργο τῆς Σαμαρείτιδας καλεῖται νά ἐπαναλάβει ὁ κάθε πιστός. Δέν ἀπαιτοῦνται ιδιαίτερα προσόντα. Ἀρκεῖ μιά καρδιά φλεγόμενη ἀπό εὐγνωμοσύνη πρὸς τόν Σωτήρα Χριστό καί ἀπό ἀγάπη πρὸς τόν συνάνθρωπο, πού ζῆ δίπλα μας ἀγνοώντας τήν λυτρωτική προσφορά τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἅγιος Χρυσόστομος μέ θέρμη κήρυττε: «Ἀρκεῖ εἰς ἄνθρωπος ζήλω πεπυρωμένος ὀλόκληρον διορθώσασθαι δῆμον».

Ὁ κόσμος διψᾷ γιά τήν σωτηρία κι ὁ Χριστός διψᾷ νά χαρίσει τήν σωτηρία σέ τόσες ψυχές πού πνίγονται στό σκοτάδι τῆς ἀγνοίας, τῆς προκατάληψης,

τῆς ἀπελπισίας. Εἶναι τόσο ὑψηλό καί ἅγιο ἔργο νά βοηθήσεις μιά τέτοια ψυχή νά βρεῖ τόν Σωτήρα! Πολλές φορές αὐτό μπορεῖ νά γίνει χωρίς λόγια. Ἡ ἀγάπη, ἡ ἀνιδιοτέλεια, ἡ ὑπομονή, ἡ ταπείνωση, ἡ ἐφαρμογή τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ στήν καθημερινή πράξη, προβληματίζουν τό περιβάλλον, γίνονται τό πιό κραυγαλέο καί πειστικό κήρυγμα. Αὐτό τό κήρυγμα συνιστᾷ ὁ ἀπόστολος Πέτρος στίς χριστιανές γυναῖκες, ὥστε οἱ ἄνδρες τους, πού προκατελιημένοι μένουν μακριά ἀπό τήν Ἐκκλησία, νά κερδηθοῦν γιά τόν Χριστό «ἄνευ λόγου» (Α΄ Πέ 3,1).

Ἀξίζει νά θυμηθοῦμε τό πρωτοχριστιανικό σύνθημα «εἷς πρὸς ἓνα πρὸς Ι.Χ.Θ.ΥΝ». Νά βροῦμε καί νά φέρομε ὁ καθένας μιά ψυχή στόν Χριστό, στήν σωτηρία. Εἶναι τό ἐλάχιστο ἀντίδωρο εὐγνωμοσύνης πρὸς τόν μόνο Σωτήρα τῶν ψυχῶν μας καί ἡ μείζων προσφορά στόν κόσμο.